

ΟΜΙΛΟΥΝ ΟΙ κ. κ. ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, ΘΕΑΝ. ΕΥΤΕΙΑΣ, ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΒΟΤΗΣ, ΚΩΣΤΗΣ ΠΛΑΜΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΝ. ΛΑΥΡΑΓΚΑΣ

"Η νεότης τοῦ ναυάρχου Κουντούριωτη. 'Ένα επεισόδιο κατά τὴν ναυμαχίαν. Ό τρομοκρατηθεὶς ἀξιωματικός. Τὰ κουδούνια χτυποῦν! Νίκη! Νίκη! Ό Μ. Μητροπολίτης καὶ ὁ Ἑλλην. Στρατές. Ό κ. Ευταξίας καὶ ὁ Χρ. Τρικούπης. Αἱ γυναικαὶ τοῦ διὰ τὴν σικονικήν πολιτικὴν τοῦ Τρικούπη. Σύζητησις εἰς τὴν Βευλήν. Ο ναυργίλες. Εἰς τὸ Ανάκτορα. Φιλεσφρόουντα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. 'Αν ἐπισυμῆ, νὰ παῖξῃ, ἐν 'Ἑλλάδι τὸν ρέλον τοῦ Σταμπούλιου, ἐγὼ δὲν ἔννοῶ νὰ παῖξω τὸν ρέλον τοῦ Βαστερμέρη'. Ο Κωντῆς Παλαμᾶς κευθαλτής πετρών καὶ χωμάτος στὸν Πειραιά. Ο Βέτος περὶ τοῦ Ελληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς Δημοκρατίας. Τὶ ἀπήντησε στὸν θεῖο του κ. Κουντούριωτην ένας Υδραίος. «Μετέσι... Μιασύλη!...». Πῶς ἔμεινε φτωχός ὁ κ. Διον. Λαυράγκας. 'Η πρότασις τοῦ φίλου του Εισαγγελέως. Μουσική γιὰ τοὺς γεωργίους, τ' ἀριθτρα, τὰ βάδια! Μελεποίησις... ἐπιδοτηρίων!'

Τὸ «Μπουκέτο» εἶχε ποὺ μηνῶν τὴν ἔμπνευσιν νὰ ζητοῦ ἀπὸ τοὺς πλέον ἔξερντας τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἑλλήνιδων, τοὺς ἔξερντας εἰς τὴν πολιτικήν, τὸν ἐπιστήμην, τὰ γυμναστικὰ καὶ τὰς τέχνας, νὰ τοῦ δημητρίουν εἰς πλέον σημαντικά ἡ κωματικά, εἰς πλέον χαρακτηριστικά ἀνέκτοτα εἰς ἡσωτὰς τῶν. Ήσσος τοῦτο τείχος τῶν πλέον γνωστῶν νέων λογιών μας ἔξεστοράτευσαν, τὴν ἐγκόλη μας, ἀπὸ ἔξανθρων. Κατεδάκεαν ἰππονγράφους, στρατηγίς, λοπτάς, ἱδρουόντων καὶ μοναχούς, εἰσόπλαστον παντοῦ, ἐν ἐστίθμων στριμόν, διέθεοαν πάν μέσον καὶ ἐθριβύθεοαν! 'Ἐντος ἐξ μηνῶν σημεκεντρώθησαν εἰς τὰ σημεῖα μας τὰ ἀνέκτοτα καὶ αἱ φωτογραφίαι τοῦ περίου ἐκ τῶν πλέον ἔξερντας Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων, ἀνέκτοτα ἐνδιαφερούτα, χαρακτηριστικάτα, τραγικά ἢ εὐδήμα.

Τὴν δημοσιεύσιν τῶν ἀνέκτοτων αὐτῶν, τὰ σποιαὶ σκαστοὶ τῶν πολιτικῶν, λογιών, ἐπιστημόνων, ἱδροποιῶν, μοναχῶν δημητρίη μὲ τὸ ἴδιο τὸν τὸ στόμα, ἀρχίζουσαν δὲν σημερον. Ηδακόλονθετε τα λοιπάν καὶ δηλαμβάνετε.

Ο κ. ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Πρώτος ὄμιλοιρε ὁ Πρόδεμος τῆς Αμυνοστάτιας κ. Παύλος Κουντούριωτης:

Ο ναύαρχος Κουντούριωτης ὁ δοξασθεῖς εἰς τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους καὶ συντέλεας μεγάλως διὰ τὴς ἀνδρεῖας καὶ τῆς ναυτικῆς τοῦ πετρίας, εἰς τὴν πάτερα τοῦ Τούρκου νίκην μας, ἐγεννήθη εἰς τὸν ἥρατζήν τους 'Υδραν. 'Αντίρω εἰς παλαιάν ναυτικῶν οἰκογένειαν διακριθεῖσαν εἰς τὸν ἄγνων τοῦ 21, ἀντεράρη μὲ τὰς παλαιὰς ἡρωϊκὰς ἐλληνικάς παραδόσεις, αἰσθάνθεις ἀπὸ ἐνορίας κλίσιν πρὸς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ναυτικοῦ. Ο ναύαρχος Κουντούριωτης είλε ἔγγονος τὸν πρωθυπολογὸν Γεωργίου Κουντούριου, ἀδελφοῦ τοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐνισχύσαντος τὸν ἄγνων διὰ στουδιάρων χοιματικῶν εἰσφυῶν καὶ σώσαντος διὰ τῆς συνέσεως τοῦ τὴν πατεῖδα τοῦ ἀπὸ τὸν κυνδύνον τῶν ἐμφύλων σταραγμῶν. Καταστραφέντος τοῦ Λαζάρου οἰκονομῶν κατεστράφη καὶ ὀλόληπος ἡ οἰκογένεια; διότι ὀλόληπρος συνεισέφερε ἐς τὸν ἄγνων. Δι' αὐτὸν καὶ ὅτε ἥλθε εἰς τὰς 'Ἄθηνας ὁ ναύαρχος Κουντούριωτης, ἀφοῦ ἀκούσεις τὰ πρότατα μαθήματα εἰς τὴν 'Υδραν καὶ κατόπιν τὰ τοῦ

ἔλληνικον σολεῖον εἰς τὸν Πόρογρο ἐγκατασταθεῖσης ἐκεὶ τῆς οἰκογενείας του εἰς τὸ μέγαρον Λούτσα (τὸν πολιτευτῶν), ἵτο πτωχός. Εἰς τὰς 'Ἄθηνας συνεπλήσσεται τὰς σπουδάς του δ. Κουντούριωτης καὶ κατεύγηται εἰς τὸ ναυτικόν. Σχολὴ δοκιμών δὲν ὑπῆρχε την ἐποίην ἔτελνη, ώς τοιαύτη δὲ ἐργούσιεν ἔνα πλόον.

Τὸ δάμαρος τοῦ Κουντούριωτης ἐδείχθη ἔτετο καὶ εἰς ποντοπόδιας καὶ εἰς νικαράγους. Ποδὸς τοῦ 1912 γενική ἐπεκράτει γνωρίη εἰς τὸ ναυτικόν μας, τὴν ὅποιαν παρεδέσθητο καὶ ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, ὃτι τὰ πολεμικά μας πλοῖα δὲν ἦτο δυνατόν νὰ κάνουν ὑπεροκεάνειον ταξίδεψη. 'Ο ναύαρχος Κουντούριωτης διὰ νὰ δετῇ τὸ σφαλερόν της γρήγορης, ἐπῆρε μαζὶ του μερικούς δοξίμους καὶ ἐτιμβασίσθη ὡρὶ ψωφίων εἰς τὸν κυρίων, τῆς «'Υδρας», τὸν «Σπετσών», ή τὸν «Ψαρών», ἀλλὰ πλούτον πολὺ μιχροτέρους, τοῦ «Μισούλη», μετέβη εἰς τὸν Αιγαίον. 'Εννοείται ότι κατά τὸν πλοῦν συνήντησε πενίστας δυοκόλακας.

Αὐτὰ ἐν ὅλγοις περὶ τῆς ζωῆς τοῦ κ. Κουντούριωτη. Καὶ ἐργάσθηε εἰς τὸ ἀνέκδοτον.

Ἐίτε μίαν τὸν κριματωτέρων στιγμῶν τῆς ναυμαχίας τῆς 'Ἑλλης καππάλων ἀξιωματικὸς ἐνδιαφέροντας μετὰ τὸν ναυάρχον εἰς τὸν γέρων τοῦ 'Αβρέωντος καὶ πρότρην φοράν συμμετέχοντας εἰς την γενιάν, ἡσάνθη τὸσον μεγάλον ψυχικὸν κλονισμούν, ὥστε ἔτεσε δημιούργως τοῦτον πάντας ὅπου ὑπῆρχον ποτεσθεῖται τὸν ναυάρχος μὲ όλας τὰς ὑπηρεσίας τοῦ 'Αβρέωντος. 'Θ ἔπειρος μέντοι τοῦ καυταράτου καθεδράριου τοῦ πάντας ἐπέστη τὸν καύδωνας καὶ ἐσφύναντας δόλοι συγχρόνως. 'Αγιτληφεῖται τοῦτο τὸ ναύαρχος ἐνδεδήθη εἰς δύσκολον θέατρον. 'Ολαὶ αἱ νηπεῖαν διωτοῦσαν τι πηδεῖ, καὶ φυσικά δὲν ἡτονατονόν τὸν εἴλη τὸ ἀκριβόν εἰλεῖ συμβεῖσθε νότια τὰς ἀφράτης χροις ἀπλάτησην, διότι πολὺ πιθανὸν νὰ κατελαμβάνοντο, ἀπὸ ἀνησυχίαν καὶ νὰ ἔχαναι τὸ ἡμίκοντ τον, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὸ πλήρωμα. Τότε τὸν ἐπῆρε εἰς τὸν πάντας πετρέστη τὸν καύδωνας καὶ ἐσφύναντας δόλοι συγχρόνως. 'Αγιτληφεῖται τοῦτο τὸ ναύαρχος ἐνδεδήθη εἰς δύσκολον θέατρον.

— 'Νικούμε! — εφώναξε πρός όλας τὰς ὑπηρεσίας ὃ ἐκτελέσας τὴν διαταγὴν τοῦ ναυάρχου, ἀξιωματικός.

Αὐτὸν ἤκρεσε. 'Αντι τὸ πλήρωμα νὰ τρομοκρατηθῇ ἐμψυχόθυμος καὶ ἐνεπλήσθη θάρρος.

Νικούμεν!

Η πραγή ἀντὶ ἀντηρούσεις ζηρούσιαν ἐπὶ τοῦ πλοίου. 'Η ναυμαχία αὐτὴ ἐτομόδησε τοῦ ναυάρχου κατώρθωσε νὰ μεταβάλῃ εἰς παράγοντα νίκης ἔνα

τεχαῖον καὶ ἀσήμιαντον γεγονός, προκληθὲν ἀπὸ τὴν στιγμαῖαν μεγάλην ταραχὴν τοῦ πρώτην φορὰν ἀντιμετωπίζοντος τὰ πυρὰ τοῦ ἔχθρου ἀξιωματικοῦ του.

Ο Μ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ο Μ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Χρυσόβουλος, εἶχε τὴν καλωσύνην τὰ δῶσμα, ἀπὸ ἄλλων ἀνεκδοτον, τὸ κάτωθι :

— «Εξ της παδίκης μου ήμεινες η ξωφροτέρα ίσως εντύπωσίς μου όπτησας νή από της πάθησης συναντήσεως στρατιωτών εγνάθηνας. Διατελέσας όπου τό πρώτος της τοπογνωσίας παναρίαν και συνέδεσα μεταξύ της στρατιωτικής στολής την μονομάνακη βίαν και βαθμούργητα, έμεινα ξεπλήκτος δύναντα ειδοντί ότι όπαχουσα και ζοτανών και δη και „Ελλήνες στρατιωτών. Ή πότιθε έγεινή εντύπωσίς μου ήμεινεν ανεξέπιπτος.

κατάχρησιν τοῦ καπνοῦ καὶ ιδίως τοῦ ναργιλλέ, ἐξέφρασε τὴν γνώμην ὅτι ταχέως θὰ τεριηριζόμην εἰς τὴν ἀδυναμίαν ν' ἀπασχολῶ διὰ μακοδῶν τὴν Βουλήν.

Τὸ ἔτος ἐκείνην συνέπειτὴ δὲ προπολογισμός, μεσοῖντος τοῦ Ιουλίου ὑπὲρ κανονών ἀρρότονος. Ἐλάφων τότε καὶ ἔγο τὸν λόγον καὶ ἡρόεντα εἶπεν ὅπερι ὁρᾶς, ἀνάλογον τὰ ἔσοδα αὐτοῦ, διότι ἀδέσθε νὰ γίνῃ διάλειμμα εἴπι μάτι δωρα, μεθ' ὃ ἐπανελθόν τῶν συνεδριάσεων μὲτοῦ Τριμούντην, ὃ διποτὸς ὑπερεδύων μοι είλε :

— Δέν θά ήτο προτιμώτερον αυτήν την ώραν για διέρχεται κανεὶς παρὰ τὸν Ἰλισσὸν εἰς τὸ θέατρον, παρὰ ν' ὕγοενη ἐν τῇ Βουλῇ;

— Εγώ τών απίγνητησα :
— Νά όψεσθε σείς, κ. πρόεδρε, ὃ δποῖος εἰσηγάγετε τώρα τὸν

προσουργίσμον πρόσος συζητήσιν.
Αὐτὸς μὲν ἡρώτησε τότε, ἐάν θά δικύλουν ἀκόμη ἐπὶ πολύ, ἐγὼ δέ τῷ εἰπον :

— Θά διμιλήσω ἐπὶ 6 — 7 ὥρας, διὰ νὰ σᾶς ἀποδείξω ὅτι οὐδεμίαν ἐπιφρόνην ἀσκεῖ ἐπ' ἑμοῦ δὲ ναργιλέας, ὡς εἴπατε ὑμεῖς.

— Τότε ἀνακαλῶ τὸ λόγον μου, εἰπεν δὲ Τρικούπης μειδιῶν.
— Ἀφοῦ διμως σᾶς παράσχω τάροι τὴν ἐμπρακτὸν ἀπόδειξην ὅτι

δέν ἔχετε δίκαιον καταφερόμενοι τόσον πολὺ κατὰ τοῦ καπνίσματος καὶ τοῦ ναργιλλέ, προσθέσθα τέλος.

· Ή πολεμική κατά της οικουμενικής πολιτικής του Γιουζουπή εξηκούνθησε και κατά την έπιουσαν βασιλευτικήν Σύνοδον, καθ' ήν θέτεβαν και τάξι 100 έπειτανόσιες. Συγκρόφων δέ καθιστάτο θα-

υπέρασον καὶ τας 101 επιθετούσες. Συγχρόνως οι πανίτιτιοι ουρηράδες βιωτέα και ἡ ἀρδογοργαία τῆς «Εφεμειώδες», ἐπέτεινάστας τας ἐπιθέσεις της και κατά τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α΄ ίδιως δύ¹ ένος ἄρδην τιτλοφορούμενου ἀό Βασιλεὺς διασκεδάζει, όπερε τοποκόπολούν.

Μετ' ὅλιγον ἀπέτυχόντος τοῦ νέου ἔξωτερού πατέρου διανείσθη, διὸ καὶ εἰκῇς ἀποστάλη ὁ Γ. Ν. Θεοτόκης εἰς Λονδίνον, ἡμαγκάσθην νά παρατηθῆν ὁ Τερούντες, ἐπλήθη δὲ εἰς διαδοχὴν τοῦ ἐπικαθοίσης δὲ Σωτηρόπολους, διστάς ἀπέφασσε νά σχηματισθῇ τοῦ νέου ὑπουργείου ἐνσυμπλακέσθαι μετά τοῦ Ράλλη καὶ ἡμού, ὑπέβαλε δὲ εἰς τὸ βασιλέα τὸν κατάλογον τῶν νέων ὑπουργῶν, περιέχοντα πλήν ἡμῶν καὶ τοὺς Κοντόσταυλους, Κόρωνας καὶ Κριεζῆν. Οὐ Γεώργιος Α' διέγραψε τότε ἐξ αὐτοῦ μόνον τὸ δόγμα μου, εδήποτε δὲ νά γίνονται διαπράγματεύσεις ἐπί δύο ἡμέρας καὶ ν' ἀπειλήσῃ ὁ Σωτηρόπολος τὸν κατάθεσιν τῆς ἐντολῆς, ἵνα συγκατατεθῇ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν ὄρῳμοσιαν καὶ ἡμοῦ, ὡς ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

"Αμα δοκιμέντας τούς νέους ὑπουργούς, ὁ Γεωργίος συνεχάρη ἐγκαρδίως πάντας τους ἀλλούς πλήν ἐμοῦ πρός τὸν ὅπιον εἶπε μετὰ ψυχρότητος :

— Σας συγχαίρω. Ιδου ότι εγιναντε τέλος πάντων υπουργώς.

— Έγω απήντησα τότε μει^ν υποκλίσεως :
— Εύχροιστω, Μεγαλειότατε, τόσῳ μάλλον,
οσσώ την τιμήν αυτήν οφείλω εις την ιδιαιτέραν
επιμέτρων της. Υπέρτασσε, Μεγαλειότατε !

Κατὰ τὴν πούτην ὅμως συνεργασίαν που μετ' αὐτοῦ. οὔτε μὲν

τούς την πάρα πολλή όραση σημειώνει, μόνο για να αποκεφαλίσει την περιπέτεια, η οποία δεν είναι ποτέ ισχυρή, έτσι πειστείνει εκείνη, τά σπουδαία ξεγραφον εἰς τὴν «Ἐπιμεμβίδα» ἐναντίον των παρεργον αὐτοῦ τὰς ἀναγκαῖας εξηγήσεις, ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν δέν οὐδιώνυμην νά γράψω αυτά εἴην, οὐσίας ὑπέρειπον τὴν ἀποστολήν μου, ώς ὑποτρόφου, εἰς Γερμανίαν εἰς τὴν ἡπέρ έμοι ἐπέμβασιν του παρα τὸ τότε ιπουσχή τῆς Παιαδείας. Επειδὸν ὁ Γερμανίος ἐπεδεινικεν ιδιαίτερον συμπαθεύειν πρὸς ἔμει, οὐδεσπέτερον να ουμαλή περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ήτας δέν ήτο δύολον ενχάραστος, ἐπέρχοτε δὲ τὴν εὐδίνην δὲι αὐτήν εἰς τοὺς Χ. Τρικούπην καὶ Θ. Δημητράνην, οἵτινες ἀπὸ τοῦ 1828 μερικοὶ τοῦ 1893 ενθέρηψαν δαλληλοδιάδοχούς την Ἐλλάδα. Δέν εδί- στας δὲ ἄπας νά μοι δηλώσῃ οὗτος, έαν ειπωσκετο εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀναβέσῃ και πάλιν τὴν ωρθεύσαν τῆς χώρας εἰς ἓνταν θε- ποτείαν νά παραπτηθῇ ἐν τού θύρον καὶ ν' ἀτέληθε εἰς Ἐλλάδας.

Τότε ἐγὼ τῷ ὑπέρτερῳ οὐδὲν τούτῳ μάλισταν εἴη. Εἰλλασσός
ἀπευθύνη διάγγελμα πρὸς τὸν Ἐλληνικὸν λαόν, διὰ τοῦ ὃποιοῦ ἐπιρ-

ούπτων τάς ενύδνας εἰς τὸν ἄκρον κοινοβουλευτισμόν, διτις ὑπὸ τοὺς Τρικούπη καὶ Δηλιγάννεν ιδίως ἐπικρατήσας ἐν Ἑλλάδι περιγήγει ταῦτην εἰς τὴν τότε πολιτικήν τῆς κακοδαιμονίαν, ήταν ἀνέλαμφεν αὐτὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς χώρας ἵνα εξασφαλίσῃ εἰς αὐτῆν πρόπαντος

χρηστήν διοίκησιν καὶ ἀκεραίαν ἀπονομὴν τῆς Δικαιοσύνης, μεριμνῶν συγχρόνως καὶ περὶ ἀνορθώσεως τῶν οἰκονομικῶν, περὶ βελτιώσεως τῆς Παιδείας καὶ περὶ ἀνασυντάξεως τῶν πολεμικῶν δυνάμεων

της ζωσις, αλλα της οντοτητης της Ελλαδος.
Ο Γερογιος έφαντη τότε μη πλοκουνων την τη αυτην γηνημην οτε
ομας πετην η μηρεας ενιχουν νεας αρχαιοσεως παραγην αυτων και
ανεκινηθη η πολιτικη συγκρισις, τότε δεκουφεν αποτομως ειπων:

— Μοι φανεται οτι ση επιυμεις να παζης εν Ελλαδι τον
δόλον του Σταπιουνωφ, ην όμως δεν έχω καμιαν επιυμων
να παιξω την ρολον του Βάττεμερηγ. Δια τοντη νη εξαριουνθησα
πολιτευμενος, δοται εποιεινην μερον τουδε και πασιμενια εις
τον θρόνον του επι ημαν ηδη τρακονταεταια.

Ο Χ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΕΥΤΑΞΙΑΣ

(Ἐξ τῶν Ἀπομνημονευμάτων οὐρ)

Τὸν Χ. Τοικουπῆντα ἐξετάμησος ὡς ἔνα τῶν ἔξουστέρων πολιτειῶν ἀνδρὸν τῆς νεοτερᾶς Ἑλλάδος, οὐδὲποτε ὅμοιος ἐπεδούσαμε τὴν οἰκουμενικήν του πολιτείαν, τὴν διοικανταί καὶ ὅμη διωσιογόρωφας ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ «Ἀλόνος» καὶ τῆς «Ἐφεμβόλου», καὶ ὡς ἀντιτρόπωτος τοῦ «Ἐθνῶν» ταχεύων πάντα. Η στάσις μον αὗτη δὲν ἔκλιψε τὸν π. τ. Τοικουπῆντα κάπαν πολλάκις εὐηγμάτων περὶ διοικό-
λον ἀπὸ τῶν φίλων του. Βασιλεὺς

γνον από τον βιβλίον τῆς Βουλῆς.
Ἐπειτακύρως ἐντίνον τῆς οἰκονομικῆς του πολιτικῆς ὑπῆρχεν
ιδίος ἀπό τοῦ 1892, ὅτε συντεῖχαμεν τὸ τόπον κληρέων κόμισα
περὶ τὸν Δ. Γ. Ράλλην μετὰ τῶν συντακτῶν τῆς «Ἐφημερίδος»· Ἀρ.
Ρούνη καὶ Ἀγ. Γιαννουόπουλον, ὁγορεύων ἐκεῖ ἐπὶ ὕψων και ἔνιοτε
ἐπὶ συνεδρίαισσει δολσλήρους. Ο Τοκυόντη, μαθῶν τότε τὰς ἔκμαν-

